

שיחת הגאולה

הגליון השבועי של ימות המשיח

1337

ב"ה | ערב שבת קודש פרשת צו, שבת הגדול | י"ג ניסן, חודש ניסן ה'תשפ"א (26.3.21)

הכרזה כפולה, משמעות עכשווית

פעמיים בשנה מכריז עם ישראל "לשנה הבאה בירושלים", כך גם ליל הסדר נפתח ומסתיים בהכרזה מעין זו המסמלת את האמונה האיתנה של כל יהודי בגאולה האמיתית והשלימה, שתבוא תיכף ומיד ממש

חדשות טובות

מצות מלך המשיח

כמידי שנה, הגיעו לארץ הקודש מצות מידו הקדו של הרבי שליט"א מלך המשיח אותן שולח לעורכי סדרים ציבוריים. ניתן להשיג בבית חב"ד בת ים עיר הגאולה. לפרטים נוספים, נא לשלוח הודעה למספר טלפון: 054-435-7709 (ואצאפ).

הערכות לסעודות משיח

מוקדי ושלחי חב"ד נערכים לקיום סעודות משיח' בבתי הכנסת ברחבי הארץ - בהתאם להנחיות. גבאי בתי הכנסת והאחראים בכל מקום, נקראים לקיים את התקנה הקדושה הכוללת נטילת ידיים ואכילת מצה ביום האחרון של החג, (בארץ הקודש בשביעי של פסח) לפני שקיעת החמה, אכילת מצה ושתיית ארבע כוסות.

יום הולדת לנשיא

י"א בניסן, יום הולדתו של הרבי שליט"א מלך המשיח, נחוג ומצוין בקרב יהודים ושאנים ברחבי הארץ והעולם. כנהוג, חיבור החסידים ניגון על פסוקי פרק התהילים המתאים למספר שנותיו - והשנה פרק ק"כ - במלואות 119 שנים. הניגון הושר בהתעודיות י"א ניסן ברחבי העולם וניתן להאזין לו באתר הגאולה.

וההכרזה, הדרישה וביטוי האמונה שאכן הנה זה תיכף ומיד באה הגאולה האמיתית והשלימה ואנו נמצא את עצמנו במצב של שלימות היראה. בירושלים של מעלה.

כן הוא הדבר ביחס לעבודה האישית של כל אחד ביציאתו ממצרים, כפי שמסבירה תורת החסידות על דברי המשנה "בכל דור ודור (ובכל יום ויום) חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים", 'מצרים' אין הכוונה רק לאותה אומה ששיעבדה את אבותינו אז לפני אלפי שנה, אלא גם ל'מצרים' והגבולים בהם לפעמים מוצא את עצמו האדם ומבקש לצאת לחירות. בעבודה זו שייך כבר עכשיו להגיע לגאולה הפרטית בעבודת ה'.

בחלוקת מצות - מאכל האמונה הרבי שליט"א מלך המשיח בחלוקת מצות לעורכי סדרים ציבוריים

ליל הסדר המבוסס ברובו על קריאת ההגדה, נפתח ומסתיים באותה הכרזה - בשינוי קל - המאגדת את ציפיתם של עם ישראל היושבים חגיגים סביב השולחן הערוך כל טוב. בתחילת ההגדה מופיע האיחול: "השתא הכא, לשנה הבאה בארעא דישראל. השתא עבדין, לשנה הבאה בני חורין". ובתרגום מארמית: השנה כאן, לשנה הבאה בארץ ישראל. השנה אנו עבדים, לשנה הבאה בני חורין. בסיום הסדר מכריזים "לשנה הבאה בירושלים".

הרבי הריי"צ ביאר כמה פעמים שבאמירת "לשנה הבאה" אין כוונתנו שאנו נחכה עד השנה הבאה, אלא הכוונה, שמש"ח יבוא תיכף ומיד ויוליך את בני ישראל לארץ הקודש ולירושלים, ואז ממילא בשנה הבאה כבר נהיה בירושלים הבנויה.

שיר לשון זכר

3,333 שנה אחרי, ועם ישראל מתכנס סביב שולחן החג, 'דופק על השולחן' ומכריז, מצפים ומחכים ליציאה ממצרים, והפעם באופן סופי. השבוע גם, החלו המוני בית ישראל בקריאת פרקו החדש של הרבי שליט"א מלך המשיח, פרק ק"כ בתהילים הפותח את מזמורי 'שיר המעלות'.

על מעלת הגאולה האמיתית והשלימה אמרו חז"ל, כי תשע שירות אמרו ישראל לפני הקב"ה החל מהשירה על הגאולה ממצרים, ולעתיד יאמרו את השיר העשירי, אלא שההבדל בין השירות בעבר לשיר לעתיד (תיכף ומיד ממש), הוא שהוא נקרא בלשון זכר: 'שיר', ללמדך שאין אחריו עוד צער ולידה, אלא גאולה זו מבטלת אחת ולתמיד את כל המיצרים, את כל ההגבלות ומביאה את כל ישראל לשבת יחדיו בבית המקדש השלישי, בגאולה האמיתית והשלימה, בהתגלות הרבי שליט"א מלך המשיח, ונאכל שם מן הפסחים ומן הזבחים. אמן.

מתחיל כבר עכשיו

הכרזת "לשנה הבאה בירושלים" נאמרת גם בסיומו, ברגע השיא של יום הכיפורים, היום הקדוש בשנה. הרבי שליט"א מלך המשיח מגלה כי ברגעים מקבילים אלו, ליל הסדר ותפילת נעילה, בכוחו של יהודי לתבוע ולדרוש ולהכריז ולהחיש את הגאולה האמיתית והשלימה שתבוא ברגע זה ממש.

את הסיבה לכך שאנו מכריזים ואומרים שבשנה הבאה נהיה "בירושלים" דווקא, ולא "בארץ ישראל" וכדומה, מקשר הרבי שליט"א מלך המשיח לשמה של ירושלים, ולתוכנה הפנימי - 'ראה שלם' - שלימות היראה. דרנה נעלית בה יהיו בני ישראל בגאולה האמיתית והשלימה. שלימות היראה. זו משמעות הבקשה

3 השלבים - אחרי 3333 שנים מיציאת מצרים

חרותנו, והלשון הנפוץ ביותר הוא כמובן "חג פסח". המצה השטוחה מסמלת את ביטול המציאות האישית, שזהו השלב הראשון בעבודה - "חג המצות". קבלת התורה והמצוות הם החירות האמיתית של כל יהודי, וזהו השלב השני - "זמן חרותנו". "חג הפסח" מלשון 'פסחה' ודילוג הוא השלב השלישי - העליה של בני ישראל, למעלה מכל מדידה והגבלה, לדרגה גבוהה ביותר ולמציאות חדשה.

בהוראה למעשה בפועל חשוב לחדד ולהדגיש: הן אמת שהשלב הראשון בעבודת ה' הוא ביטול וקבלת עול, אבל יחד עם זה אין הכוונה שזה יהיה מתוך עצבות או 'שבירה' חס ושלום, כי בצד הקדושה אין שבירה כלל כי אם רק עבודה מתוך שמחה.

לשבור? לא אצלנו

מסופר שאחד החסידים סיפר לפני הרבי ה"צמח צדק" שבקופסת הטבק של אדמו"ר הזקן לא היה מכסה כי הוא שבר אותו להשתמש בו כמראה לכוון את התפילין שיהיו באמצע הראש בדיוק. כששמע זאת הרבי, אמר ש'שבירה' לא הייתה עניינו של הסבא (אדמו"ר הזקן), ולכן לא מסתבר שהוא שבר את המכסה, אלא כנראה הוא רק הוציא את החוט המחבר בין המכסה לקופסא.

סיפור זה ממחיש את הנקודה הזו, שבצד הקדושה אין מושג של שבירה, כי הכל צריך להיות מתוך שמחה וטוב לבב דווקא. זו הדרך בה מגיע יהודי אל חירותו האישית בדרך אל החירות האמיתית בגאולה האמיתית והשלימה בקרוב ממש.

(ע"פ לקוטי שיחות חלק יז עמוד 71)

קבלת עול התורה אינה שוללת חירותו של היהודי, כי אם אדרבה - התורה היא כל החיים של היהודי, והוא אינו יכול להתנתק ממנה כמו דג שלא יכול לעזוב את המים

על ידי שתי שלבים אלו (הביטול, וקיום התורה והמצוות) זכו בני ישראל להגיע לשלב השלישי - השינוי באין ערוך שנוצר בבני ישראל במתן תורה.

שלושת שמות הפסח

שלושת השלבים האלו רמוזים בשמות של חג הפסח:

בתורה ובמקורות יש שלושה שמות בהם מכונה החג: בתורה קוראים לו "חג המצות", בנוסח התפילה שנקבע על ידי החכמים ואנשי כנסת הגדולה אומרים "זמן

יציאת מצרים נמשלת ללידה. היציאה ממצרים לא הייתה רק שחרור מעבדות קשה תחת שלטון זה, אלא שלב נוסף בדרך לקבלת התורה בהר סיני, שהפכה את בני ישראל למציאות חדשה לגמרי.

כדי לעבור למציאות החדשה היה עליהם לעבור כמה שלבים. כדוגמה לכך אפשר להביא משל מתלמיד שלומד מרבו רעיון חדש: הדבר הראשון שעל התלמיד לעשות הוא להתבטל - למחוק תוכנות ודעות עצמאיות ולהיפתח כדי לשמוע את הרעיון, אחר כך, עליו להפעיל בעצמאות את מוחו ולעבד את הרעיון במילים שלו כדי שהוא יקלט במוחו בשלימות. לאחר שני שלבים אלו צריך התלמיד 'להשתחרר' מהשכל האישי שלו ולנסות להתעלות לדרגת השכל של הרב, כך שהוא יקלוט את הרעיון שלימד אותו הרב לבד, מצד עצמו.

מה שהפך אותנו לעם

ואם זוהי הדרך לקלוט רעיון חדש, על אחת כמה וכמה כאשר מדובר בשינוי מהותי ומשמעותי שהפך את עם ישראל למציאות חדשה, שגם אז היה עליהם לעבור את שלושת השלבים הללו:

כדי לקבל את התורה היה צריך להיות הביטול של בני ישראל לה' מתוך קבלת עול - "נעשה ונשמע".

אבל מצד שני, קבלת עול התורה אינה עול השולל את חירותו של היהודי, כי אם אדרבה - התורה היא כל החיים של היהודי, והוא אינו יכול להתנתק ממנה כמו דג שלא יכול לעזוב את המים. הסביבה הטבעית של יהודי היא קיום תורה ומצוות, והם המעניקים לו חירות אמיתית וחיים טובים ומאושרים.

דבר מלך

קרנן פסח במעשה בפועל

ועוד והוא העיקר - שכללות הענין של חג הפסח (שמתחיל בהקרכת קרבן פסח) אינו נשאר בעולם המחשבה או בעולם הדיבור שלמעלה מעולם המעשה, אלא נמשך וחודר בגדרי עולם העשייה הגשמי - במעשה בפועל. על ידי זה שתיכף ומיד ממש נעשית הגאולה האמיתית והשלימה על ידי משיח צדקנו, שאז מקריבים הפסח במעשה בפועל כפשוטו ממש. וענין זה מודגש בסיום חותם אמירת "סדר קרבן פסח" "...נמצא טריפה לא עלה לו עד שמביא אחר" - קרבן פסח אחר" - קרבן פסח אחר שאינו בערך כלל - הקרכת קרבן פסח במעשה בפועל.

(דבר מלכות ערב פסח תנש"א)

הרב מנחם כהן

לבוא, יהיה על דרך "שלא הספיק להחמיץ" שאי אפשר לבוא לבחינת חמץ ויש גשמי כלל מחמת הביטול.

(ליקוטי תורה פרשת צו)

מרור זה שאנו אוכלים

'מרור' בגימטריא 'מות'. ורצונו לומר, כי הגשמיית נקרא מוות ורע שהוא כלה ונפסד, והרוחניות נקראת חיים וטוב. ועל כן צריך להיות בחינת מרור ומרירות ממה שנמשכים אחר הגשמיית, ולהיות "ובחרת בחיים". וזה אינו שייך, רק עכשיו. אבל לעתיד לבוא הוא אומר "בילע המוות לנצח" (ישעיה כה, א), שלא יהיה הגשמיית מעלים ומסתירה, ואם כן, אז אין שייך בחינת מרור, שהמרור הוא על בחינת ההסתר הנקרא מוות, כי אז בילע המוות לנצח ברוחניות וכן בגשמיית ממש.

(ליקוטי תורה פסח)

ניצוצות של גאולה

מה נשתנה הלילה הזה (מן ההגדה, 'מה נשתנה')

פעם פירש אדמו"ר הרש"ב: מה נשתנה הלילה - גלות שנמשל ללילה - הזה - האחרון, מכל הלילות - גלויות שקדמוהו. שבכל הלילות אין אנו מטבילין - לשון מרוק, נקיון וטהרה - אפילו פעם אחת - לא נגמר המירוק בהם, כי הרי היה אחריהם עוד גלות, הלילה הזה שתי פעמים - מירוק גוף וגילוי הנפש. שבכל הלילות אנו אוכלין חמץ או מצה - היינו כי גם אחר הגלות, העבודה היא מצד נפש האלוקית, מצה ביטול, ומצד נפש הבהמית, חמץ ישות, הלילה הזה - אחר גלות האחרון - כולו מצה - שיועבר רוח הטומאה.

(היום יום)

שלא הספיק.. להחמיץ (מן ההגדה, 'מצה זו')

ענין השימור מהחמץ, אינו שייך רק עכשיו, אבל לעתיד

שיחת הגאולה

הגיון השבועי של ימות המשיח

האגודה למען הגאולה האמיתית והשלימה המייסד והדיר: הרב זמרוני ציק | העלון יזל ע"י מסודת חינוך חב"ד בני-ים | office@sichathageula.com | **איטייל** | hageula.com | moshiach.net | **אינטרנט**: 052-6770-778 | **סטודיו AG Times**: **למנויים והזמנות**: 052-6770-778 | **הצטרפות לרשימת התפוצה באיטייל**: menuim@sichathageula.com | תמונת הרבי שליט"א מלך המשיח בחיית: ש. רומני | **הצטרפות לרשימת התפוצה באיטייל**: menuim@sichathageula.com

לפי שעות קיץ	ירושלים	תל אביב	חיפה	באר שבע	ניו-יורק
הדלקת נרות	18:19	18:34	18:26	18:36	18:56
כניסת החג (מוצ"ש*)	19:32	19:34	19:34	19:34	19:56
יציאת החג	19:33	19:35	19:35	19:35	19:57

הפסחת שבת הגדול (בשנה זו): וערבה לה' - הגדול והגורא (מלאכי ג, ד - כג) ("מאז קיימת מערב שבת)

ערב פסח שחל בשבת

מכירת חמץ: ישראל שברשותו חמץ בפסח, עובר בכל רגע ורגע על איסור "בל יראה ובל ימצא", ולכן בנוסף לבדיקת וביעור החמץ, וכן ביטול החמץ, גם עושים את הרב לשליח למכירת החמץ לגוי.

הרבי שליט"א מלך המשיח מבקש לפרסם על דבר "מכירת החמץ", שיש בכך זיכוי הרבים והסרת מכשול.

זמן מכירת חמץ: רצוי עד ליום חמישי י"ב ניסן בלילה, אור ל"ג ניסן.

בדיקת חמץ: בקביעות שנה זו מקיימים את בדיקת החמץ ביום חמישי י"ב ניסן, אור ל"ג בניסן. זמן בדיקת חמץ הוא מצאת הכוכבים (18:20 בערב) לאחר תפילת ערבית, ובסופו אומרים 'כל חמירא' כנהוג.

שריפת חמץ: זמן שריפת החמץ השנה הוא ביום שישי י"ג ניסן, באותו הזמן כבכל ערב פסח, עד לסוף חמש שעות זמניות של היום, דהיינו עד לשעה 11:41 בבוקר (לפי שעון קיץ). מי שלא הספיק יכול לשרוף את החמץ עד חצות היום, דהיינו 12:47, למרות שנותר עדיין חמץ לשבת בבוקר.

אין אומרים את 'כל חמירא' השני, אלא אומרים רק את ה'יהי רצון' המופיע בסידור. את ה'כל חמירא' השני אומרים בשבת בבוקר לאחר האכילה, קודם שנאסר בהנאה (לפני 11:41).

בשריפת החמץ שורפים את פתיחי החמץ שנמצאו בבדיקה אמש, ואת כל שאר החמץ שלא נכלל במכירת החמץ (מלבד מה שמוותרים לסעודות שבת כדלהלן).

חמץ לשבת: משאירים רק עבור אכילת "המוציא" והנדרש לשתי הסעודות: סעודת ליל שבת וסעודת שחרית למחרת (עד לפני סוף זמן אכילת חמץ).

בישולים לשבת: את בישולי השבת מכינים בכלים ומאכלים הכשרים לפסח. להגשה ואכילה משתמשים בכלים חד-פעמיים. אין לבשל לשבת זו תבשילי חמץ, שדרכן להדבק בקדרה ואסור להדיחה בשבת.

אסור להכין בשבת את צרכי ליל הסדר, וההכנות לליל הסדר מתחילות רק אחרי צאת השבת. לכן ראוי להכין כבר בערב שבת את צרכי הסדר כדי שלא להתעכב במוציא שבת בהכנת הסדר.

סעודות השבת: כאמור לעיל את סעודות השבת מכינים כבר בכלים ומאכלים הכשרים לפסח. להגשה ואכילה משתמשים בכלים חד-פעמיים. את הלחם לברכת "המוציא" אוכלים בפינה מסוימת בחדר, ומנקים היטב לאחר האכילה.

סוף זמן אכילת חמץ: ביום שבת קודש י"ד בניסן מותר לאכול חמץ עד עד סוף ארבע שעות זמניות, (שליש היום מנץ החמה ועד שקיעת החמה), - שעה 10:38 בבוקר. משכימים להתפלל מוקדם, כדי להספיק לסיים את אכילת החמץ לפני השעה הנ"ל.

אין לאכול מצה בערב הפסח, ונוהגים שלא לאכול מכל המינים שנמצאים במרור ובחורסת עד אחרי 'כורך' בליל הסדר.

הפטרה: שבת הגדול שחל להיות בערב פסח - ורק אז - מפטירין מ'וערבה' לפי שבאותה פרשה כתוב "והביאו המעשר אל בית האוצר" וערב פסח (של שנה רביעית ושביעית לשמיטה) הוא זמן ביעור מעשרות.

יש להקדים את תפילת מנחה כך שיספיקו לומר את סדר קרבן פסח לפני השקיעה. לאחר תפילת מנחה אומרים את ההגדה, מ"עבדים היינו" עד "לכפר על כל עוונותינו", וסדר קרבן פסח.

סדר הקידוש - 'יקנה'ו, כמפורט בהגדה. לברכת "בורא מאורי האש" אין מקרבים את הנרות, אין מאחדים את השלהבות שלהם ואין מביטים בציפורניים, אלא רק מסתכלים בנרות בעת הברכה.

כתב ע"י הרב מנחם כהן, רב קהילת 'בית מנחם' חב"ד - באר שבע. ■

יוסף השם לי בן

שמואל יוסף יצחק

התועודות חסידית הינה זמן מתאים להעלות סיפורי מופת, ובמיוחד כאלו המזכירים את אמונה שבלב כל יהודי. סיפור כזה סופר לאחרונה על ידי יניב יעקב ליכטנשטיין, שמכיר את המעורבים בו:

הסיפור החל לפני כשש שנים, כשמענדי היה בחור מן המניין בישיבת חב"ד המרכזית בבית מדרשו של הרבי שליט"א מליובאוויטש מלך המשיח ב-770 שבניו יורק.

כמנהג חסידים, כתב מענדי דו"ח תקופתי לרבי שליט"א מלך המשיח בו פירט את מצבו באותה עת בעבודת ה'.

הוא הכניס את המכתב באחד מכרכי אגרות הקודש. ובין השאר נאמר שם: "כשיוולד לו בן בשעה טובה ומוצלחת יקרא לו יוסף יצחק, על שם כבוד-קדושת מורי וחמי אדמו"ר".

הוא הבין שהרבי שליט"א מלך המשיח מורה לו כיצד עליו לקרוא לבנו הראשון שיוולד בעז"ה לאחר שיתחתן. מענדי נצר את הדברים בליבו והמתין לקיים את ההוראה בכוא העת.

כמה שנים אחרי, כשציפו מענדי וזוגתו ללידת הבן הבכור, נלקח ליישיבה של מעלה סבו היקר אבי אמו, הרב החסיד ר' שמואל. התינוק החדש היה הילד הראשון שנולד במשפחה לאחר פטירת הסבא והיה ברור ומתבקש לחלוק לו כבוד ולקרוא לתינוק על שמו. אך זכרון ההוראה חזר אליו, "יקרא לו יוסף יצחק, על שם כבוד-קדושת מורי וחמי אדמו"ר" ומענדי וזוגתו לא ידע כיצד לנהוג.

זמן קצר אחרי שנולד התינוק בשעה טובה, התקשר אליו אחיו לברך אותו לרגל הלידה. הוא סיפר שלפני הלידה כתב לרבי שליט"א מלך המשיח באגרות הקודש וביקש ברכה שהלידה תעבור כשורה ובנקל. "היתה איזו התייחסות שלא ממש הבנתי בקשר לקריאת השם לילד. כדאי שתבדוק", אמר.

מענדי מצא את העמוד המדובר והוכה בתדהמה.

במכתב מתייחס הרבי שליט"א מלך המשיח לאירוע מורכב שדרש הכרעה לא פשוטה: לזוג הורים נולד בן בשעה טובה, ועוד לפני הברית, הלכה הסבתא, אמו של האב, והעניקה לילד שם. כעת רצו ההורים לתת לילד שם אחר, אך התחבטו אם הדבר אפשרי לאחר שכבר ניתן בידי הסבתא...

בתשובתו כתב הרבי שליט"א מלך המשיח שהזכות לתת שם לילד שייך רק להוריו.

בתשובתו כתב הרבי שליט"א מלך המשיח שהזכות לתת שם לילד שייך רק להוריו. אולם בנדון דידן, בהתחשב במצב, אין להתחשב במצב, אין להוריד ח"ו שם שכבר ניתן, וההורים יכולים הם להוסיף לילד עוד שם כרצונם

אולם בנדון דידן, בהתחשב במצב, אין להוריד ח"ו שם שכבר ניתן, וההורים יכולים הם להוסיף לילד עוד שם כרצונם.

הייתה כאן התאמה מדהימה לסיטואציה שבה הוא עמם. אמא של הבעל (כלומר אמא שלו...) ביחד עם כל המשפחה, מבחינתם כבר נתנו לילד שם על שם הסבא. ועל כך ההנחיה היא שאין להוריד שם שכבר ניתן, ואם רוצים אפשר להוסיף שם נוסף...

כזכור, שמו של הסבא היה שמואל. השאלה כעת הייתה האם לקרוא לילד רק על שם הסבא, או שבנוסף לשם הסבא עליהם להוסיף גם את השם יוסף יצחק - כפי ההוראה שקיבל מענדי לפני שנים.

מענדי כתב לרבי שליט"א מלך המשיח את ההתלבטות וביקש שיזכו להבין מה כוונתו הקדושה. הוא פתח באגרות הקודש ושוב הוכה בתדהמה מההתאמה המדוייקת. המכתב נשא את התאריך כ"ג אייר - התאריך בו נולד הבן... ובראש העמוד כתב הרבי שליט"א מלך המשיח: בברכה לרוב נחת מבנו יוסף...

ההתלבטויות באו על פתרונם. ונקרא שמו בישראל: שמואל יוסף יצחק... ■

המטה להצלת העם והארץ ת.ד. 6132 צפת | מדברי הרבי שליט"א מלך המשיח בענייני שלימות הארץ

אין רשות לאף אחד

פשיטא שאין רשות לאף אחד לתת לגוי שטחים מארץ ישראל [ועל-אחת-כמה-וכמה כאשר שטחים אלו ניתנו לבני-ישראל ע"י הקב"ה באופן של נסים גלויים], מבלי לקבל רשות על כך מכל אחד ואחת מבני-ישראל בכל מקום שהוא.

(כ"ה אייר, נבני ונבנת חב"ד, תשמ"ג)

מורה שיעור בלימוד הרמב"ם היומי

י"ג-י"ט ניסן

יום שיש	פרקים ליום	פרק אחד ליום
שבת קודש	פרק ח-י	הל' אסורי ביאה. פרק א.
יום ראשון	פרק יא-יג.	פרק ב.
יום שני	ספר קנין.	פרק ג.
יום שלישי	פרק ד-ו.	פרק ד.
יום רביעי	פרק ז-ט.	פרק ה.
יום חמישי	פרק י-יב.	פרק ו.
		פרק ז.

גילגולה של מאפייה

הסדנה פעלה במתכונת של משפחות וקבוצות קטנות, בהתאם לאופי הפעילות במקום ובמיוחד לאור ההגבלות בשל הקורונה. במהלך הימים האחרונים באו בשערי מאפיית המצות עשרות ילדים והוריהם, ותוך כדי התהליך התודעו באופן חווייתי לסיפור יציאת מצרים ולמסר העכשווי שלו אלינו, לאור תורתו של הרבי שליט"א מלך המשיח. פעולת הסדנה מורגשת גם בתחומים נוספים: אחד ההורים הניח תפילין לראשונה בחייו, ונפתחו בפניהם דלתות של משפחות נוספות, חלקן אף מתכוננות להתחיל לשמור טהרת המשפחה, בין השאר גם בזכות המקווה החדש שבנייתו הסתיימה לאחרונה.

הרב טורין ממחיש לילדים כיצד אופים מצות

מזה עשרות שנים, אחד הדברים המזוהים ביותר עם חב"ד בימים שלפני חג הפסח, זו פעילות מאפיית מצות לילדים - סדנה הממחישה את תהליך אפיית המצות ואף מאפשרת למשתתפים להתנסות בכך בעצמם.

כמו עוד יוזמות פורצות דרך רבות בהפצת היהדות ומעיינות החסידות, גם כאן החלה היוזמה לפעול לראשונה בישראל בבית חב"ד בבת ים, ומשם נפוצה על פני כל הארץ. היתה זו תוצאה של סיפור 'השגחה פרטית' מעניין, ומסתבר שעד היום מלווים ניסי ההשגחה את קיומן של מאפיות שכאלו.

קשר אישי

בעיר ספרינגפילד בירת מדינת אילינוי שבארצות הברית, פועל בית חב"ד די צעיר, אך מצליח ואיכותי. השליח הרב מנחם מענדל טורין ורעייתו הגיעו למקום בברכת הרבי שליט"א מלך המשיח לפני 6 שנים, שלושה חודשים בלבד לאחר חתונתם.

"הפעילות שלנו מתאפיינת בעבודה פרטנית ויחס אישי", אומר הרב טורין. "שלא כמו במקומות בהם ניתן לארגן אירועים רבי משתתפים, אנחנו שומרים על קשר חם עם אוכלוסיית יהודי העיר, ופועלים בעיקר באופן אישי ובאירועים קטנים".

תפילין וטהרה בזכות הסדנה

בשבועיים האחרונים פעלה בבית חב"ד בספרינגפילד מאפיית מצות לילדים, אך ברמה ובאיכות שלא נצפו במקומות אחרים. הילדים צפו והתנסו בכל שלבי הכנת המצה, החל מטחינת החיטים לקמה, עובר דרך לישת הבצק ורידוד המצות, ועד לאפייתן בתנור. כל שלבי הסדנה התבצעו בדוכנים מותאמים ומרשימים, בנויים

יודעים מיהו המשיח

"את מאפיית המצות הפעלנו במבנה החדש של הבית חב"ד, שקיומו הוא נס בפני עצמו" משתף הרב טורין. "כבר לפני כשנה וחצי רצינו לשכור מקום הולם, אך לא קיבלנו על כך תשובה ברורה מהרבי שליט"א מלך המשיח באמצעות האגרות קודש, ואכן לא הצלחנו לבצע זאת. במבט לאחור ניתן אולי להסביר כי תוך חודשים ספורים פרצה הקורונה, וחסכנו דמי שכירות על חודשים ארוכים בהם לא ניתן להפעיל את המקום, בהשגחה פרטית".

לפני כחצי שנה כתב להם הרבי שליט"א, מלך המשיח באמצעות האגרות קודש 'להרחיב את בית הכנסת'. עד אז המשא ומתן מול בעלי הנכס התנהל בעצלתיים, ולמרבה הפלא לאחר התשובה הזו תוך זמן קצר חתמו חוזה שכירות ונכנסו למקום. "מטרתנו שכל אחד שנכנס לבית חב"ד ידע שאנחנו לא רק מאמינים במשיח, אלא גם יודעים שזהו הרבי שליט"א מלך המשיח". הוא מצהיר.

"רצינו לשכור מקום, אך לא קיבלנו על כך תשובה מהרבי שליט"א מלך המשיח, ואכן לא הצלחנו לבצע זאת. תוך חודשים פרצה הקורונה, וחסכנו דמי שכירות על חודשים"

היטב ברמת גימור גבוהה ויוצאת מן הכלל.

כיצד השיג בית חב"ד הצעיר תפאורה כה מושלמת? הרב טורין מספר: "היה חסיד חב"ד שהפעיל סדנה כזו ונע איתה בין בתי חב"ד בכל רחבי ארה"ב. לפני כ-15 שנים הפסיק את פעילותו, והציע למכירה את הציוד המושקע. הוריה של אשתי המנהלים בית חב"ד במדינת קולורדו רכשו את הסדנה, אך בשנים האחרונות לא השתמשו בה. יצאנו למסע של 15 שעות להביא את הציוד מקולורדו לאילינוי, הקמנו את התפאורה על כל חלקיה בבית חב"ד, והתוצאה מעוררת התפעלות".

מדברי נשיא הדור שליט"א, משיח צדקנו

אלפים יתברו ביניהם להפיץ שמועה, שהיה האירוע של מתן תורה. ובוודאי היה אחד אומר לחברו - מה זה חדשה בארץ, שלא שמענוה מעולם...

ב. אין מקום להקשות על האמור; שהרי גם הנוצרים והמוסלמים מונים כמה מיליונים נפש - כי כפי שהוסבר יש חילוק יסודי בזה, שמסורת הנוצרים מצטמצמת סוף סוף - לאיש אחד (השליח שאול) או לכל היותר לעשר או לשנים עשר השלוחים, שהם אמרו ששמעו ממי שהוא נוסח מסוים, אבל להם עצמם לא נתגלתה "נבואה" זו וכו'. זאת אומרת שמצטמצמת המסורת לאיש אחד, בשר ודם, העלול לטעות ולשגות, בשוגג או במזיד. ועל דרך זה הוא גם במוסלמים, שהתחלת "אמונתם" היא, שכאשר חזר מוחמד מן המדבר, סיפר ששרתה עליו "נבואה" וכו' וכו'.

(אגרות קודש חלק חי עמוד תצא)

עצה והדרכה

אמיתות התורה - מסורת מדור דור

העניין שהתורה ניתנה בסניני על ידי הקדוש ברוך הוא, אינו רעיון שנתחדש בתקופתנו זו, שהרי שמענו אותה מאבותינו ואבותינו מאבותיהם הם, וכך עולה מסורה וסיפור זה מדור לדור, [ובכל דור נמסר הספור בנוסח מדויק - על ידי מאות אלפים אנשים, מחוגים שונים אחד מהשני בתכלית, ובכל זאת בנוסח שווה. כי מזמן מתן תורה לא היה אף פעם שמסורת זו השתנתה, ואפילו מצד אומות העולם], ועד לדור בניהם של אלו בני ישראל שנכנסו לארץ עם יהושע, שהם שמעו מאבותיהם יוצאי מצרים, שהם עצמם עמדו בהר סיני ושמעו הקול יוצא: "אנכי השם אלוקיך".

מוכן וגם פשוט, שבאם היה לפתע פתאום מתחדשת שמועה האמורה באחד הדורות שבאמצע, הרי אי אפשר שמאות

המרכז לביטוח
רכבי הגאולה. הכי זול בארץ.

הדמי ביטוחים
מחירים הכי משתלמים בישראל

מתקשרים ומרוויחים - 2770*

לורק היינו לוקחים את המצלמה איתנו... לא חשבתם על זה?!

OREN MEDIA

מאחל ללקוחותיי ולכל בית ישראל חג פסח כשר ושמח

חפשו אותנו ב- YouTube < אברהם משה אורן